

Οι ιερείς που διακόνευσαν στο ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση

1. Παπαδόπουλος Παναγιώτης ή Τσακαλόπουλος ή Τσάκαλης

Μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό το Βλάση ευτύχησε να έχει για ιερέα μια από τις πιο ένδοξες μορφές που ανέδειξε ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας. Τον παπα-Τσάκαλη ή Τσακαλόπουλο από το Κοντογόι. Το πραγματικό του όνομα ήταν Παναγιώτης Παπαδόπουλος. Η ζωή του, η δράση του και το έργο του παπα-Τσάκαλη πέρασε στην ιστορία και έγινε θρύλος. Με την έναρξη της επανάστασης του 1821 ο παπα-Τσάκαλης από το Κοντογόι πέρασε από το Οκταήχι στο καριοφίλι, από τον άμβωνα της εκκλησίας του χωριού του στις τάπιες του Νεόκαστρου. Δημιούργησε την πρώτη επαναστατική ομάδα στο βελανιδοσκεπασμένο Κουφιέρο που την αποτέλεσαν οι συγχωριανοί του: Πουλής Τσάκαλης, Κωνσταντής Φωτεινόπουλος, Δημήτρης Φίλος, Γιώργος Κατσούλας και άλλοι, που δυστυχώς στο πέρασμα του χρόνου δε διασώθηκαν τα ονόματά τους και έτρεξε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο σάλπισμα της πατρίδας. Έδωσε το "παρόν" με την ομάδα του στην πολιορκία των μεσσηνιακών φρουριών Πύλου και Μεθώνης. Απ' εκεί έτρεξε στην πολιορκία της Τρίπολης. Κατά την εκστρατεία του Δράμαλη στην Πελοπόννησο έγινε μπροστάρης του αγώνα στα Δερβενάκια. Ο παπα-Τσάκαλης ήταν φοβερά τολμηρός και ριψοκίνδυνος. Το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του το πρόσφερε στον αγώνα. Τέτοια ήταν η φήμη του παπα-Τσάκαλη που έφτασε και σ' αυτιά του Ιμπραήμ, ο οποίος μετά τη μάχη στο Μανιάκι έστειλε απόσπασμα για να καταστρέψει το σπίτι και την περιουσία του επαναστάτη παπά. Τον παπα-Τσάκαλη αυτά, όμως, δεν τον κλόνιζαν, αντίθετα τον δυνάμωναν και συνέχισε να στήνει ενέδρες με την ομάδα του στα αραβικά στρατεύματα. Ο παπα-Τσάκαλης έγινε δημοπρόκριτος και μέλος της τοπικής εφορίας, συνεχίζοντας την προσφορά του στην πατρίδα και μέσα απ' αυτούς τους θεσμούς. Μετά την απελευθέρωση ανέλαβε τις ενορίες στα χωριά Κοντογόι, Βλάση, Μηλιώτη και Μαργέλι. Την εποχή αυτή πολλοί αγωνιστές τρέχουν κοντά του για να τους υπογράψει βεβαιώσεις για την προσφορά και τη δράση τους στο μεγάλο αγώνα. Πέθανε ήρεμος και ευχαριστημένος από το έργο του το 1855, στο χωριό του, το Κοντογόι.

2. Νικολόπουλος Αναστάσιος

Τον παπα-Τσάκαλη διαδέχτηκε στην ενορία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση ο ιερέας Αναστάσιος Νικολόπουλος. Καταγόταν και αυτός, όπως και ο παπα-Τσάκαλης από το Κοντογόι. Στο Βλάση τοποθετήθηκε ιερέας με απόσπαση από το χωριό Κοντογόι και παρέμεινε στη διακονία του

Ιερού Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου για είκοσι δυο συναπτά έτη, από το 1860 μέχρι το 1882. Ο παπα-Αναστάσιος Νικολόπουλος υπήρξε διδάσκαλος των θείων αληθειών, με την παρουσία του τη σεμνή, με τη ζωή του την ολοκληρωμένη, με την ιεροπρεπή του εμφάνιση, με το κάθε τι που δίδασκε και παραδειγματίζε. Η ζωή του επιστολή γινωσκόμενη και αναγινωσκόμενη υπό πάντων. Ήταν το πρότυπο της μικρής κοινωνίας των χωριών μας σε μια δύσκολη αλλά ταυτόχρονα ιστορική περίοδο. Τον παπα-Αναστάσιος Νικολόπουλο αντικατέστησε ο παπα-Ντούβαλης.

3. Δούβαλης Αθανάσιος

Μια ευσεβή μορφή που συνέδεσε το όνομά του με το Βλάση ήταν και ο ιερέας Αθανάσιος Δούβαλης, απόγονος του ήρωα του 1821 και δημογέροντα του χωριού Κωνσταντίνου Ντούβαλη. Είχε γεννηθεί το 1853 και ήταν γιος του Παναγιώτη Δούβαλη. Έγινε ιερέας στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση το 1885 και παρέμεινε στην ενορία μέχρι το 1920. Το 1916 μετατέθηκε στην ενορία του Αγίου Σπυρίδωνα στο Μηλιώτη αλλά μέχρι το 1920 εξυπηρετούσε και τα δυο χωριά. Το 1918 που έπεσε η μεγάλη γρίπη στο Βλάση και στα διπλανά χωριά ο παπα-Ντούβαλης μαζί με άλλους Βλασαίους πήγε στη Ζάκυνθο και έφερε στο Βλάση την εικόνα του Αγίου Διονυσίου. Επακολούθησαν ολονυκτίες και περιφορά της εικόνας στους δρόμους του χωριού προκειμένου να σωθούν οι Βλασαίοι από τη θανατηφόρα νόσο. Ο παπα-Ντούβαλης ήταν ο πρώτος Βλασαίος που γινόταν ιερέας. Το σπίτι του ήταν αυτό που μετέπειτα είχε ο Θεόδωρος Κοτσόβολος.

4. Οικονομόπουλος Παύλος:

Η καταγωγή του ιερέα Παύλου Οικονομόπουλου ήταν από το χωριό Πελεκανάδα. Είχε γεννηθεί το 1895 και πέθανε το 1942. Ανέλαβε προσωρινά καθήκοντα ιερέα στο Βλάση την περίοδο 1920-1924. Ο πατέρας του ήταν ο ιερέας Αθανάσιος Ροζόπουλος πρωτοπρεσβύτερος και Οικονόμου εκ του οφικίου που πέθανε σε ηλικία 105 ετών (είχε γεννηθεί το 1800 και πέθανε το 1905). Ο τίτλος του Οικονόμου που είχε ο πατέρας του ήταν ο λόγος της αλλαγής του επιθέτου. Ο παπα-Οικονομόπουλος είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του Άγια Λείψανα (αρχιερατικό εγκόλ-

πιο) το οποίο φορούσε στους ασθενείς και διάβαζε ευχές των εξορκισμών του Μεγάλου Βασιλείου και του Ιωάννη Χρυσοστόμου. Η φήμη του ότι θεραπεύει ασθενείς είχε ξεπεράσει τα όρια της Πελοποννήσου.

5. Ρότσος Σπύρος

Η καταγωγή του ήταν από το χωριό Μηλιώτη. Υπήρξε την ενορία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση από το 1925 μέχρι το 1944. Ήταν ο εφημέριος που πρωτοστάτησε να κτιστεί η εκκλησία όταν αυτή το 1937 γκρεμίστηκε από κεραυνό. Ήταν αγαπητός σε όλο το εκκλησίασμα.

6. Ασημάκης Σπύρος

Είναι ο δεύτερος ιερέας που είχε γεννηθεί στο Βλάση. Είχε γεννηθεί το 1912 και πέθανε στις 26 Αυγούστου το 1991. Υπήρξε πρόσωπο σεβάσμιο και αγαπητό από τους κατοίκους των χωριών μας. Για πολλά χρόνια υπήρξε και εφημέριος στο Κουρτάκι.

7. Καραμπάτος Βασίλης

Η καταγωγή του ιερέα Καραμπάτου Βασιλείου ήταν από το χωριό Δρακονέρι Μεσσηνίας. Ανέλαβε εφημέριος στον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση τον Αύγουστο του 1991 και παρέμεινε μέχρι το Μάιο του 1992.

8. Πρωτοπαπαδάκης Μιχάλης

Ο ιερέας Πρωτοπαπαδάκης Μιχάλης αντικατέστησε στην ενορία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση τον ιερέα Βασίλειο Καραμπάτο και έμεινε στη συγκεκριμένη ενορία μέχρι στις 4 Νοεμβρίου 1994.

9. Μαρινόπουλος Θεόδωρος:

Ο Θεόδωρος Μαρινόπουλος του Σταύρου γεννήθηκε στο Βλάση το 1960. Ανέλαβε εφημέριος στις 5 Νοεμβρίου 1994 και συνεχίζει να ασκεί τα καθήκοντά του και μάλιστα με επιτυχία μέχρι και σήμερα. Είναι παντρεμένος με τη Γιάννα Σαχινίδη από την Πελεκανάδα και έχει δυο παιδιά το Σταύρο και τη Βίκυ.

